

Sygn. akt *XVII AmK 3/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Hanna Kulesza</i>
Protokolant:	Sekretarz sądowy Irmina Bartochowska

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko *Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego*

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) S.A. z siedzibą w W. od decyzji Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego z dnia 18 listopada 2014 r. Nr (...) (...)2.2014.l1.KK

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego kwotę 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

SSO Hanna Kulesza

Sygn. akt XVII AmK 3/15

UZASADNIENIE

Decyzją znak: (...) (...) (...) z dnia 18 listopada 2014 r. Prezes Urzędu Transportu Kolejowego (dalej: Prezes (...), pozwany) na podstawie art. 66 ust. 2 w zw. z art. 66 ust. 1 pkt 5 lit. b i art. 14 b ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (tekst jedn.: Dz.U. z 2013 r., poz. 1594 ze zm.) nałożył na (...) S.A. z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości **24 817, 67 zł (słownie: dwadzieścia cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych sześćdziesiąt siedem groszy)** płatną do budżetu państwa za naruszenie zakazu stosowania bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym, polegających na niepodaniu do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w stosownym terminie, pomimo wprowadzenia w życie z dniem 9 czerwca 2013 r. i faktycznego stosowania: Taryfy przewozowej (...) ((...)) po zmianie nr 3 , Cennika usług przewozowych („Cennik(...)”) po zmianie nr 3 co jest sprzeczne z art. 11 ust.1 ustawy 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (tekst jedn.: Dz.U. z 2012 r. poz. 1173 ze zm.), a także Regulaminu Przewozu Osób, Rzeczy i Zwierząt ((...)) po zmianie nr 2 oraz Regulaminu internetowej sprzedaży biletów („Regulamin e-IC”), co jest sprzeczne z art. 11 ust. 2 Prawa przewozowego.

(decyzja k. 4-22 akt sądowych)

Odwołaniem złożonym w dniu 9 grudnia 2014 r. (data stempla pocztowego) powód - (...) S.A z siedzibą w W. - zaskarżył decyzję w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucono:

1. naruszenie art. 11 ustawy Prawo przewozowe(Dz.U.2012.1173 j.t., z późn. zm. dalej: Prawo przewozowe);
2. naruszenie art. 8 ust. 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym (Dz.U.U.E.L.2007.315.14 z późn. zm., dalej: Rozporządzenie 1371/2007) poprzez jego niezastosowanie;
3. naruszenie art. 14 b u.o.t.k. poprzez nałożenie na Przewoźnika kary pieniężnej pomimo nie stosowania przez niego bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym;
4. naruszenie art. 66 ust. 1 pkt 5 lit.b) w zw. z art. 14 b u.o.t.k. w zw. z art. 13 ust. 6 u.o.t.k. poprzez nałożenie kary bez uprzedniego wydania decyzji określającej termin usunięcia nieprawidłowości;
5. naruszenie art. 66 ust. 2a i 2 c u. o t. k poprzez ich niezastosowanie.

W oparciu o powyżej sformułowane zarzuty powód wniósł o uchylenie decyzji w całości, oraz o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód zarzucił , iż pozwany błędnie ustalił stan faktyczny , stwierdzając , że 9 czerwca 2013r. przewoźnik zmienił stosowane przez siebie Taryfę , Cennik i Regulaminy. Wskazał, że wprowadzona zmiana dotyczyła kategoryzacji pociągów, a nie zmiany taryfy, regulaminu, cennika. Natomiast w stosunku do pociągów uruchomionych jako (...) zastosowanie miały postanowienia taryfy i cennika , które w dniu wejścia w życie zmienionego rozkładu jazdy – tj. 9 czerwca 2013r.- były podane do publicznej wiadomości w sposób przewidziany w art. 11 prawa przewozowego (w brzmieniu sprzed wprowadzonych zmian obowiązujących od 21 czerwca 2013r.). Ponadto powód interpretuje art. 11 ust. 2 Prawa przewozowego w ten sposób, że obowiązek zapewniania bezpłatnego dostępu do obowiązujących przepisów dotyczy przewoźnika, nie podróżnych. Zmiany kategorii uruchamianych pociągów zostały podane do publicznej wiadomości w sposób przewidziany prawem tj. w rozkładzie jazdy. Podnosił ponadto , że (...) przy pomocy portali internetowych , oraz mobilnych informatorów informował o wprowadzonych w ramach korekty rozkładu jazdy zmianach cennika taryfy i regulaminu. Zdaniem powoda , upublicznienie zmian korzystnych dla podróżnych w terminie późniejszym od ich stosowania, jest działaniem zasługującym na aprobatę, w przeciwnym wypadku każda zmiana korzystna byłaby oceniana jako naruszenie zbiorowych interesów pasażerów w transporcie kolejowym.

Powód zarzucił ponadto ,że w przypadku stwierdzenia naruszenia zakazu , o którym mowa w art. 14b u.o.t.k. Prezes Urzędu obowiązany był do wydania decyzji , o której mowa w art. 13 ust 6 u.o.t.k. tj. określającej zakres naruszenia oraz termin usunięcia nieprawidłowości. Powód podnosił , iż decyzja Prezesa z dnia 12.12.2013r. stwierdzająca stosowanie przez powoda praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów oraz utrzymująca ją w mocy decyzja z dnia 30.04 2014r. nie zawierały terminu usunięcia nieprawidłowości, ponieważ wszystkie kwestionowane przez Prezesa Urzędu postanowienia Taryfy , Cennika i Regulaminów stosowanych przez (...) były opublikowane przed wydaniem decyzji w sprawie naruszenia , a nawet przed wszczęciem przez Prezesa postępowania w sprawie. W tej sytuacji , zdaniem powoda , z uwagi na treść art. 66 ust 2a i 2c , decyzja , w której Prezes Urzędu nie określa terminu usunięcia naruszeń , ze względu na uprzednie ich usunięcie , nie może być podstawą nałożenia kary na przewoźnika kolejowego.

(odwołanie wraz załącznikami k. 24- 30 akt sądowych)

Pozwany odpowiadając na odwołanie podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie i wniósł o jego oddalenie w całości w tym o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

(odpowiedź na odwołanie k. 48-86 akt sądowych)

Sąd Okręgowy - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. (dalej (...)) z siedzibą w W. prowadzi działalność polegającą na świadczeniu usług w transporcie kolejowym pasażerskim międzymiastowym w oparciu o udzieloną w dniu 27 lutego 2004 r. licencję nr (...) na czas nieokreślony.

(dowód: odpis pełny z rejestru przedsiębiorców (...) k. 32 – 37 akt sądowych, licencja k.68-72)

Wraz z wejściem w życie od 9 czerwca 2013 r. nowego rozkładu jazdy, (...) wprowadziła w komunikacji krajowej dwie kategorie pociągów : (...) I. ((...)) oraz T. L. K. ((...)) . Dotychczasowe E. ((...)) oraz pociągi (...) zostały włączone do kategorii (...). Wraz z tą zmianą spółka postanowiła , że zmiana postanowień taryfy przewozowej spółki (...) cennika usług przewozowych spółki (...), regulaminu (...), regulaminu (...), regulaminu (...), regulaminy korzystania ze strefy (...), zasad odprawy i tabel opłat stosowanych przy przejazdach osób uprawnionych do ulgi 99%, 80 % i 70 %, zostanie dokonana w terminie późniejszym. Uchwały zarządu spółki (...) z dnia 19 czerwca 2013r.obowiązywały od 21 czerwca 2013 r. Z treści Uchwały Nr 479/2013 Zarządu Spółki z dnia 10 czerwca 2013r. w sprawie zmiany nr 3 Cennika usług przewozowych Spółki (...) oraz Zmiany nr 3 Cennika usług przewozowych Spółki (...) (załącznik do uchwały nr 479/2013) wynika , że zmiana nr 3 cennika zaczęła obowiązywać od dnia 9 czerwca 2013r. , tymczasem ujednoczony tekst cennika , uwzględniający wprowadzone zmiany przepisów został zamieszczony na stronie internetowej Spółki w dniu 20 czerwca 2013r.

(dowód: pismo z 4 czerwca 2014 r. Biura (...) k. 78 akt admin, uchwała zarządu (...) nr (...)/2013 k.79-81, uchwała zarządu (...) nr (...)/2013 k.83-92, uchwała zarządu (...) nr (...)/2013 k. 94-97, obwieszczenie o zmianie nr 3 cennika usług przewozowych k.101-109).

Wśród przepisów przewozowych, które zostały zmienione przez Spółkę znalazł się także Regulamin (...), Rzeczy i (...) oraz Regulamin internetowej sprzedaży biletów .

Bezsporne jest, że (...) opublikował zmiany w dniu 20 czerwca 2013 r na stronie internetowej spółki w zakładce „ Niezbędnik podróżnego”, które były stosowane od 9 czerwca 2013 r. w zakresie zmiany: regulaminu przewozu osób rzeczy i zwierząt ((...)) ze zmianą nr 2, cennika usług przewozowych spółki (...) po zmianie nr 3 Taryfy Przewozowej (...), oraz regulaminu sprzedaży internetowej (...) ze zmianą nr (...)

(dowód: pismo k. 32-34 akt admin, pismo (...) z 24 lipca 2013 r. znak (...) -070-18/13 k. 66 akt admin.)

W dniu 12 grudnia 2013r. , na podstawie art. 104 par.1i2 kpa w zw. Z art. 10 ust. 1 pkt. 5 i art. 14 ust.4 ustawy o transporcie kolejowym , po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania , Prezes Urzędu Transportu Kolejowego wydał decyzję stwierdzającą stosowanie przez (...) bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów transporcie kolejowym , polegających na niepodaniu do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w stosownym terminie , pomimo wprowadzenia w życie z dniem 9 czerwca 2013r. i faktycznego stosowania : Taryfy przewozowej (...) ((...)) po zmianie nr 3 , Cennika usług przewozowych ((...)) po zmianie nr 3, co jest sprzeczne z art. 11 ust.1 ustawy 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (tekst jedn.: Dz.U. z 2012 r. poz. 1173 ze zm.), a także Regulaminu (...), Rzeczy i (...) ((...)) po zmianie nr 2 oraz Regulaminu internetowej sprzedaży biletów („(...)”), co jest sprzeczne z art. 11 ust. 2 Prawa przewozowego.

(dowód: decyzja z dnia 12 grudnia 2013r. k. 6-25 akt adm.)

W dniu 14 stycznia 2014r. powód – (...) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy i uchylenie decyzji Prezesa (...) z dnia 12 grudnia 2013r.

(dowód : wniosek k.27 akt adm.)

Decyzją z dnia 30 kwietnia 2014r. Prezes UTK utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję z dnia 12 grudnia 2013r.

(dowód : decyzja z dnia 30.04.2014r. k.73 akt sądowych)

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w sprawie o sygn.akt. VII SA/WA1423/14 w dniu 18 listopada 2014 r. oddalił skargę (...) na decyzję Prezesa UTK z dnia 30 kwietnia znak (...)(...)w przedmiocie stwierdzenia stosowania bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym. Wyrok ten jest prawomocny.

(dowód: orzeczenie z 18 listopada 2014 r. k. 87 akt sądowych).

Pismem z dnia 22 stycznia 2014r. Prezes UTK zawiadomił powoda o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na (...) S.A. kary pieniężnej za naruszenie zakazu stosowania bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym , polegających na niepodaniu do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w stosownym terminie , pomimo wprowadzenia w życie z dniem 9 czerwca 2013r. i faktycznego stosowania : Taryfy przewozowej (...) ((...)) po zmianie nr 3 , Cennika usług przewozowych ((...)) po zmianie nr (...) co jest sprzeczne z art. 11 ust.1 ustawy 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (tekst jedn.: Dz.U. z 2012 r. poz. 1173 ze zm.), a także Regulaminu Przewozu Osób, Rzeczy i Zwierząt ((...)) po zmianie nr (...) oraz Regulaminu internetowej sprzedaży biletów („(...)”), co jest sprzeczne z art. 11 ust. 2 Prawa przewozowego. Ponadto postanowił dopuścić jako dowód w sprawie akta postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu przez Prezesa (...) w dniu 21 sierpnia 2013r. w sprawie stosowania przez (...) bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów.

(dowód pismo z dnia 22 stycznia 2014r.k. 3 akt adm.)

Bezsporne jest, że (...) osiągnął w 2013 r. przychód w wysokości (...) zł.

Sąd Okręgowy w Warszawie- Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 14b ust 1 u.o.t.k. zakazane jest stosowanie bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym , w szczególności naruszających przepisy ustawy Prawo przewozowe w zakresie wymogu podawania do publicznej wiadomości rozkładu jazdy dla przewozu osób , taryf i cenników , wykonywania umowy przewozu z uwzględnieniem obowiązku zapewnienia podróżnym odpowiednich warunków bezpieczeństwa i higieny oraz użycia środków transportowych odpowiednich do danego przewozu.

W przedmiotowej sprawie powodowi zostało zarzucone naruszenie art. 11 ust 1i2 Prawa przewozowego, który nakłada na przewoźnika obowiązek podania do publicznej wiadomości, w sposób zwyczajowo przyjęty , ustalone lub stosowane przez niego taryfy i cenniki a ponadto stanowi , że przewoźnik zapewnia zainteresowanemu bezpłatny wgląd do obowiązujących go przepisów przewozowych.

W ocenie Sądu , w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego , w tym oświadczeń powoda zawartych w korespondencji kierowanej w trakcie postępowania do pozwanego (vide pisma powoda z dnia 24.07.2013, 04.06.2013 i 18.06.2013) , nie budzi wątpliwości fakt , że Taryfa przewozowa (...) po zmianie nr (...) oraz Cennik usług przewozowych po zmianie nr 3 zaczęły faktycznie obowiązywać z dniem 9 czerwca 2013r. , tymczasem powodowy przewoźnik umieścił zmiany w obowiązujących przepisach na stronie www.intercity.pl, tj. zgodnie z dotychczasowym zwyczajem , dopiero w dniu 20 czerwca 2013r. Także Regulamin Przewozu Osób , Rzeczy i Zwierząt po zmianie nr (...) oraz Regulamin internetowej sprzedaży biletów , które spółka zaczęła stosować od dnia 9 czerwca 2013r. do publicznej wiadomości zostały podane dopiero w dniu 20 czerwca 2013r.

Przy czym , w ocenie Sądu za słuszne należy uznać stanowisko pozwanego , że wcześniejsza publikacja dokonanych zmian za pośrednictwem komunikatów prasowych czy też mediów społecznościowych nie spełnia określonej w art. 11 prawa przewozowego przesłanki – podania informacji w sposób zwyczajowo przyjęty , jakim w omawianym przypadku była publikacja na oficjalnej stronie internetowej przewoźnika w zakładce „Niezbędnik podróżnego”. W świetle

powyższego należy stwierdzić, iż powód pełną informację o wprowadzonych przez spółkę zmianach opublikował dopiero po 12 dniach od ich wejścia w życie a nie ulega wątpliwości, że publikacja taka powinna nastąpić najpóźniej w dniu ich wejścia w życie. Tym samym wypełniona została przesłanka bezprawności z art. 14 b ust 1 ustawy o transporcie kolejowym polegająca na naruszeniu przez powoda art. 11 ust 1i2 ustawy Prawo przewozowe poprzez niewypełnienie określonego tam obowiązku i naruszeniu przez to prawa pasażerów do informacji. Zachowanie powodowego przewoźnika niewątpliwie dotyczyło potencjalnie nieograniczonej liczby pasażerów, ponieważ regulaminy, cenniki i taryfy z istoty swojej dotyczą wszystkich pasażerów korzystających lub chcących skorzystać z usług przewoźnika. W związku z powyższym słuszna była konstatacja do jakiej doszedł Prezes UTK, że powodowy przewoźnik dopuścił się stosowania bezprawnej praktyki naruszającej zbiorowe interesy podróżnych w ruchu kolejowym.

Fakt stosowania przez powoda bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym, polegających na nie podaniu do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty stosowanych faktycznie z dniem 9 czerwca 2013 r. postanowień: Taryfy przewozowej (...) (...) po zmianie nr (...), Cennika usług przewozowych (...) po zmianie nr (...) – co jest sprzeczne z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (Dz.U. z 2012 r. poz. 1173 ze zm.), oraz postanowienia Regulaminu Przewozu Osób, Rzeczy i Zwierząt (...) po zmianie nr (...) oraz Regulaminu internetowej sprzedaży biletów („(...)”), co jest sprzeczne z art. 11 ust. 2 Prawa przewozowego, został potwierdzony prawomocnym wyrokiem Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 18 listopada 2014 r. sygn. akt SA/Wa 1423/14, oddalającym skargę powoda na decyzję Prezesa UTK znak (...) z dnia 30 kwietnia 2014 r.

Decyzja Prezesa UTK z dnia 12 grudnia 2013r. stwierdzająca stosowanie przez powoda bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów (utrzymana w mocy decyzją z dnia 30 kwietnia 2014r.) została wydana na podstawie art. 14b w zw. z art. 13 ust 6 u.o.t.k. W pkt. III powołanej decyzji Prezes odstąpił od wyznaczenia terminu na usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, o którym mowa w art. 13 ust 6 u.o.t.k., z uwagi na ich usunięcie przez powoda przed dniem wydania decyzji, poprzez publikację zmian na stronie internetowej powoda w dniu 20 czerwca 2013r.

Zgodnie z treścią art. 66 ust 1 pkt. 5 lit b karze pieniężnej podlega przewoźnik, który naruszył zakaz stosowania bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym, o których mowa w art. 14b ust 1. Wysokość nakładanej kary, zgodnie z art. 66 ust 2 u.o.t.k. wynosi do (...) rocznego przychodu przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.

Na podstawie powołanych regulacji prawnych pozwany uprawniony był zatem do wydania przedmiotowej decyzji nakładającej na powoda karę pieniężną. Wbrew zarzutom odwołania w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do zastosowania art. 66 ust 2a i 2c u.o.t.k. i odstąpienie od nałożenia kary. Należy bowiem mieć na uwadze, iż swoim zachowaniem polegającym na niedopełnieniu obowiązków wynikających z art. 11 prawa przewozowego powód dopuścił się stosowania bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w ruchu kolejowym a zatem niemożliwe było usunięcie zaistniałego już skutku w postaci niedoinformowania pasażerów, natomiast przez właściwą publikację zmienionych przepisów doszło jedynie do usunięcia przyczyny powstania naruszenia.

Odnośnie zarzutu niezastosowania art. 66 ust 2c u.o.t.k. należy mieć na uwadze, iż przepis ten odnosi się do art. 66 ust 1 pkt 4 uotk, który nie stanowił podstawy odpowiedzialności powoda. Przedmiotem niniejszego postępowania nie było bowiem wymierzenie przewoźnikowi kary pieniężnej za naruszenie przywołanych w tym przepisie przepisów rozporządzenia nr 1371/2007WE ale naruszenie art. 11 ust 1i2 ustawy Prawo przewozowe. Zgodnie z przepisem art. 66 ust. 2b u.t.k. Prezes UTK wymierzając karę uwzględnia zakres naruszenia przepisu, dotychczasową działalność podmiotu i jego możliwości finansowe.

Zgodzić się trzeba z pozwanym Prezesem, który uznał, że zakres naruszenia przepisów prawa przez powoda miał „charakter zasadniczy”. Sąd podziela dokonaną przez pozwanego ocenę okoliczności sprawy, przemawiającą za obniżeniem kary, tj. okoliczność zrealizowania obowiązku w zakresie prawidłowej publikacji i udostępnienia przepisów przewozowych, które nie miało wpływu na bezpieczeństwo pasażerów. Pozwany prawidłowo uwzględnił

także okoliczności podwyższające wymiar kary uznając , że zakres naruszenia był znaczny ponieważ dotyczył nieograniczonej liczby pasażerów szczególnie, że powód świadczy usługi przewozu na terenie całego kraju oraz fakt , że powód naruszał wcześniej zakaz stosowania bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym.

W ocenie Sądu nałożona na powoda kara pieniężna w wysokości 24.817,67 zł, co stanowi (...) maksymalnej kary w wymiarze 47.726.289,00 zł, jaką pozwany mógł wymierzyć w niniejszej sprawie nie stanowi nadmiernej uciążliwości dla powodowego przedsiębiorstwa, ponieważ stanowi jedynie (...)rocznego przychodu przedsiębiorcy osiągnięto w roku 2013.

Istotne jest również, że powód nie wykazał, iż mimo tego że prowadzi działalność gospodarczą ze stratą, nałożona kara zachwieje jego podstawami finansowymi tj. naruszy bądź ograniczy znacząco jego płynność finansową. Kara musi być na tyle dolegliwa, aby była odczuwalna dla przedsiębiorcy. Tylko w ten sposób spełni swoje funkcje represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że podmiot ukarany będzie stosował się do obowiązującego porządku prawnego, a także wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem. A zatem Sąd stwierdza , że nałożona zaskarżoną decyzją kara pieniężna jest adekwatna do zakresu naruszenia przepisów ustawy , dotychczasowej działalności powoda oraz jego możliwości finansowych.

W tym stanie rzeczy Sąd działając na podstawie art. 479⁷⁵ par. 1 k.p.c. oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach procesu ograniczonych do kosztów wynagrodzenia radcy prawnego reprezentującego pozwanego Sąd orzekł stosownie do wyniku sporu na podstawie art. 98, 99 i 108 par. 1 k.p.c. oraz par. 14 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz.U.2013.490).

SSO Hanna Kulesza